

25. 9. ÚVOD

- Výstavy (Bruce Altshuler: *The Avant-Garde in Exhibition. New Art in the 20th Century*. 1994; *Stationen der Moderne* (Berlinische Galerie), kat. výstavy.
 - Pařížský salon, salony a Kunstverein
 - Spektákl a nový divák/discourse
 - Literární salony
 - Hospodářské, průmyslové a všeobecné výstavy: „ztělesnění ideje“: interpretace významu světových výstav
 - **Výstava:** „obrazem vývojového stupně, k němuž dospělo lidstvo....“
- Avantgardy
 - Clement Greenberg: **Avantgarda a kýč** (1939)
 - Peter Bürger: **Teorie umění** (1974); „Entfremdung“ aneb izolace světa umění od skutečnosti a ztráta společenského vlivu, *falešné uskutečňování avantgardy*:
 - Herbert Marcuse: Afirmativní kultura a reziduální funkce umění: radost, poučení a rozkoš toho, čeho se nám ve skutečnosti nedostává (kompenzace).
 - Jean Francois Lyotard: **Vznešené a avantgarda** (1991); ein Ereignis – vystavování (dílo „nekonstatuje“), Agitation – vzrušení
 - Richard Murphy: *Teoretizace avantgardy* (1998)
 - *Zerfall a Zersetzung* (rozpad a rozklad) ideálu organického zpodobení světa.
 - Umění - zpráva o skutečné nejasnosti světa (o ztracené celistvosti)
 - Efekt momentu zklamaného očekávání: montáž, negace, nesmysl (odmítání hermeneutické útěchy)
- InSTITUTE
 - Pierre Bourdieu: kulturní kapitál (kompetence), autorita instituce (veřejná interpretace skutečnosti, umění jako sociální pole, symbolické násilí....
 - Michel Foucault: discourse, instituce, konstrukce
 - Na základě odkazů ke kulturnímu habitu **výstava definuje, jak zacházet s vystavenými věcmi:**
 - „vystavení na posvěceném místě má schopnost posvěcovat“ (Arthur Danto)

„Výroční trh obrazový“: „Nikdy nevystoupí banalita, plochost a prázdnota ´měšťanského umění´ do ostřejšího světla než při takovémto výročním trhu. Víte určitě, že všecko, co uvidíte dnes, jste viděli loni a že to uvidíte za rok zase. Je to zoufalá ironie viděti zase tytéž portréty šedivých profesorů a radů s jejich tučnými paničkami, totéž pomalované plátno žánrovým svinstvem všeho druhu – viděti zase na sta, bezduchých jalových krajin, na sta pečlivě malovaných, sádlem zalitých aktů pro **salón měšťana**.“

Karel Hlaváček, 1897, *Moderní revue*